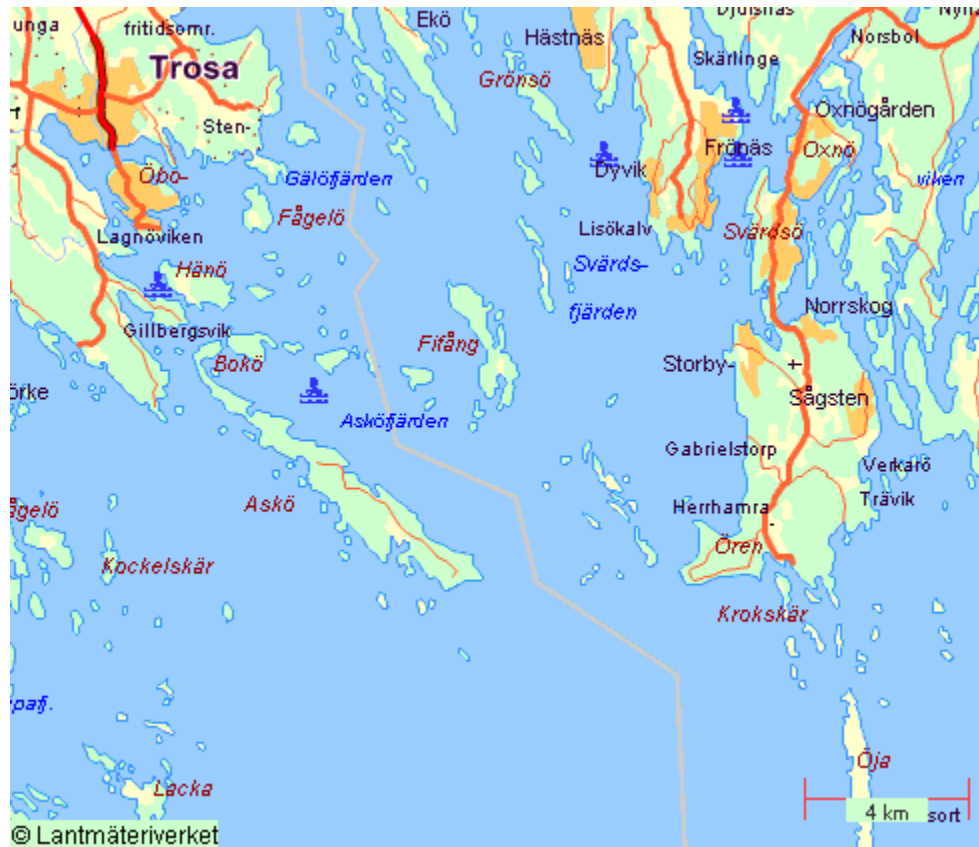
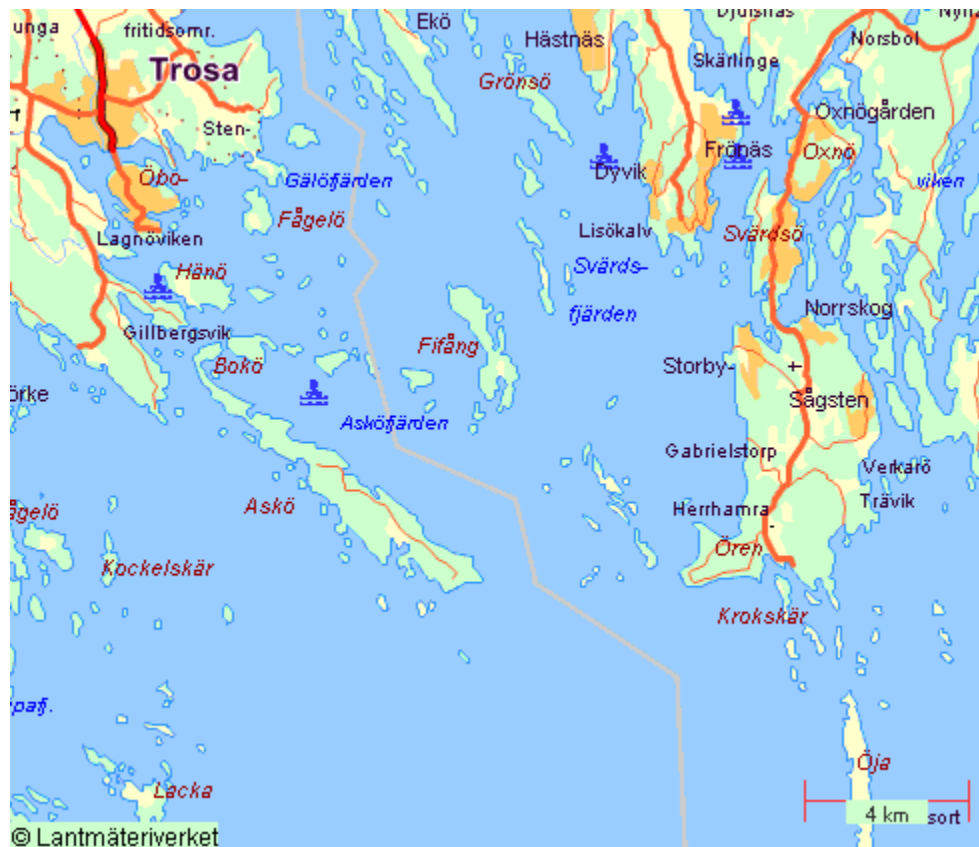

Zweden

Trosa

Op maandag 16 mei (2e Pinsterdag) zijn we van Schiphol vertrokken naar Zweden. Albert Lensink # 229 en Louis een familielid van Albert en ik zijn de gekken, voor een weekje vissen zuid-oost van Stockholm, vanuit het havenstadje Trosa en in verder in de buurt bij Eskilstuna op het meer van Mälaren bij Sundbyholm.

Het gebied daar bestaat uit zoetwater meren (Roofvis/Forel) en het visgebied ZO van Stockholm uit brakwater de zgn Scherentuinen, grote inhammen vanuit de Oostzee die ver het land in lopen. In dit brakwater gebied tref je naast Zeeforel en Zalm ook Haring en zoetwater roofvis aan, zoals Snoek en Snoekbaars.

Dus niet echt een gebied voor onze zoutwatervissen, maar een interessante visserij die ik nog nooit had meegemaakt.

Bv. je vangt haring en met die haring als aasvis ga in het zelfde water op snoek en snoekbaars. Ook wordt op deze wateren gesleept vanuit de boot met kunstaas.

Albert heeft een eigen alu-boot met 50PK er achter in Zweden , dus dat wil wel.

We hebben op diverse plekken gevist met wisselend resultaat, alleen de haring was niet aan te slepen. Die hebben we dus ook in alle vormen gegeten: gebakken, gerookt met een ter plekke geïmproviseerde rookton en zelfs ingelegd in het zuur!

Een dagje vissen in een forellenmeer leverde niet veel op, maar de natuur en het kampvuur was geweldig.

De natuur in Zweden loopt ruim een maand achter bij ons en dat konden we goed merken, zowel aan de temperatuur als aan de activiteit van de Roofvissen. Een bijzondere beleving was het aanschouwen van Zalm en Zeeforelvisserij midden in de stad Stockholm op een paar honderd meter afstand van de regeringsgebouwen en het Koninklijk Paleis.

Verder dien je in Zweden wel over goede zeekaarten te beschikken ivm de onderwater rotspartijen die anders grote schade aan je boot kunnen opleveren.

Een aantal foto's zal verder een impressie geven van deze voor mij wel heel bijzondere week. Albert, zeer goed bekend ter plekke, heeft ons de hele buurt laten zien, maar dat ging min of meer vanzelf, want we moesten ook telkens lang rijden voordat we bij het water waren.

Groeten, Rob Mulder#50